

Kvindebedåreren.

Kapitel 1

De var taget til åbningsreception for det nye bibliotek. Det havde tidligere været placeret i midtbyen, men var nu rykket i nye bygninger ved havnen. Anthony var den nye kulturchef i byen. Den tidligere kulturchef var også inviteret, selvom han skulle på pension om nogle få måneder. Han var glad for, at han ikke var den, der skulle have hovedansvaret for de nye bygninger i byen. Der havde været mange klager gennem hele processen med byggeriet. Budgettet var løbet løbsk, der havde været tagkonstruktioner der ikke var lovlige i følge byggeregulativerne og mange andre detaljer. Den tidligere chef havde taget sig professionelt af disse sager. Han havde klaret skærene, fordi han havde livslang erfaring og havde altid været den, der havde håndteret sagerne.

Anthony var en høj mand bredskuldret mand med en tynd veltrimmet figur. Han var klædt i et mørkegråt nålestribet jakkesæt, men hans hvide skjorte hang udenfor bukserne. Hans sko var lavet af krokodilleskind i en lysebrun nuance. De var købt på en af hans New York ture. Han var klædt både meget stilfuld, men også med et strøg af tilfældighed over sig, pga den løsthængende skjorte uden slips. Han var skaldet, men det var let at se hårstubbene, hvor han ikke naturligt var skaldet. Han var også næsten skaldet, hvis han altså ikke barberede sig på hovedet. Han var stadig solbrændt i hovedet og på armene fra sin sidste rejse til Spanien. Somme tider gik han også i solarie.

Anthony gik med højt løftet hoved sammen med sin forgænger. De mødte alle folk med stor selvtillid. Folk var kommet for at overvære åbningen af det nye bibliotek. De sagde goddag til forskellige prominente folk og desuden et par journalister. Journalister som de udmærket vidste, ville komme med skarp kritik af den flotte, men dyre bygning i diverse medier.

De gik sammen op til anretterbordet for at smage på de forskellige snacks, som var velanrettet med balloner fra loftet osv. Mens de stod og spiste en laksemad, trak Anthony den tidligere chef lidt hen til sig og sagde, mens han pegede. Kan du se den lækre derovre. De kiggede begge over på den smukke kvinde. Hun var klædt smukt på i blå kjole, knaldrød læbestift og håret sat flot op. Hendes høje sko var mørkeblå. Ja sagde den ledende chef med et smil. Jeg sværger at have en sexaftale med den dame, inden vi er færdige her. Åh du er tosset, sagde den tidligere ledende chef, mens han rystede på hovedet. Vent og se sagde han og gik i retningen af damen.

Den ledende chef stod bare og kiggede på Anthony, som nu snakkede med damen. Han havde tidligere hørt fra sine kollegaer, at Anthony var meget populær hos kvinderne. Hans konklusion var den, at han var en sund heteroseksuel mand. Den tidligere ledende chef smilede, men han var også en smule bekymret. Anthony synes at være meget optaget af dette kvindeprojekt. Hvad ville hans kæreste sige, hvis hun kendte til det. Måske hun vidste det, men hvis ikke hun kendte til det, ville hun ikke være den første, der kendte til situationen. Utroskab var normalt blandt visse mennesker. Han havde ikke praktiseret utroskab i sit lange ægteskab med sin kone. Men for Anthony synes det at være normal adfærd, næsten en slags narkotika. En mand med et narkotikaproblem. Han smilede og kiggede tilbage på Anthony, som flirtede med kvinden. Men de småsnakkede kun, så han.

Et kvarter senere, begyndte Anthony ved mikrofonen. Folk tog plads på stolene og Anthony fortsatte sin åbningstale for det nye bibliotek. Anthony smilede, mens han talte og skabte øjenkontakt med publikum. Anthony var meget god til at tale. Hans fokus blandt tilhørerne var kvinden med den blå kjole. Men han klarede også at lade sit blik vandre rundt i rummet. Han havde også øjenkontakt med den tidligere leder. Pludselig klappede de alle og rejste sig. De klappede af Anthony og åbningen af det nye bibliotek. Anthony gik ned til den tidligere leder. En god tale, den tidligere leder komplimenterede Anthony. Anthony smilede og sagde mange tak, mens han kiggede i retningen af kvinden i den blå kjole. Kvinden kom over, smilende til Anthony. Anthony smilede tilbage og sagde smilende til den tidligere leder. Tak for idag og for dit gode selskab, mens han blinkede med det venstre øje. Han fortsatte og puttede sin arm om den smilende dame. Oh, jeg mangler at præsentere jer for hinanden. Dette er Ayo, sagde han med et slags stolt smil. Den ledende chef smilede en smule akavet, men lavede et venligt nik med sit hoved. Ayo smilede også til dem begge. Han præsenterede dem for hinanden med en vis stolthed, tænkte den ledende chef. Som en anden løve, der havde nedlagt sit bytte på savannen.

Vi ses i morgen var deres sidste ord, da de forlod den tidligere leder. Den tidligere leder tænkte, at denne Anthony var en meget elegant mand. Den slags, der kunne sælge sand i Sahara. Det bekymrede ham også lidt. Han måtte være meget skruppelløs. Han kunne ikke blive fri fra den konklusion, da han vendte hjem fra biblioteket. På ene side var det gode lederegenskaber, men for meget fordærver sommetider maden.

Anthony og Ayo gik sammen derfra. I hånden holdt han en mobiltelefon. Han mestrede med en hånd at sende en tekstbesked. De tog hans stationcar og kørte rundt i byen. Du er så smuk, sagde han, hvilket gjorde at Ayo rødmede. Fordi ingen i mange år havde givet hende sådanne komplimenter. Hun smilede tilbage og flyttede sine fingre til hans hoved. Hun trommede med sine lange negle på hans hoved. Hvor skal vi hen, spurgte hun og flyttede hendes hånd tilbage til hans. Vi kunne tage hjem til mig, foreslog han. Okay og hvor bor du, spurgte hun. Jeg bor i den nordlige ende.

Er du gift, spurgte hun, mens hun rørte ringen på hans finger, han nikkede. Ja og hvad med dig. Ja jeg er gift, men han synes at være gift med sit arbejde. Han er chef i et lille ingeniørfirma . Åh ok. Sagde Anthony med et smil om munden. Så du er meget alene. Hun smilede og rødmede en lille smule, mens hun kiggede ned på sine knæ. Ja du har ret. Hvad med din kone. Spurgte hun igen. Hun har en depression, så hun er ikke hjemme. Hvor er hun så henne, tænkte Ayo. Hun er på det psykiatriske hospital, men hun vil være tilbage næste mandag. Oh sagde hun meget overrasket, som om han læste hendes tanker. Så du er rigtig alene.

Så mit hus er ledigt nu, okay sagde hun, mens hun smilede til ham. Ti minutter senere gik de ind i hans hus. Det var et hus, der lå skyggefuldt i læ for mange træer. Det gav Ayo en smule tristhed og mørke. Hun børstede indtrykket af sig og kiggede på den store entre. Oh hvilken dejlig entre. Han smilede og puttede nøglebundet på den hvide bæk.

Hun tog sin jakke af og gav den til Anthony. Han puttede jakkerne på den hvide bæk. Så tog han hende hen imod sig. Han kyssede hende og hun kunne lide det. Hans fingre var overalt på hendes krop. Åh Anthony stønnede hun. Så pludseligt løftede han hende op og bar hende op af trapperne. De endte i soveværelset. Hvor de afklædte hinanden. Mens de kyssede hinanden overalt på kroppen. Med et let tryk fik han hende til at sprede benene. Villigt hun lod ham komme ind i kroppen. De elskede, men pludselig hørte Ayo en dør. Hun stivnede under ham. Jeg synes, at jeg hørte en dør, hviskede hun i hans øre. Åh slap af det er bare Sahara. Hun er rengøringsdamen..Åh Ayo smilede en smule, men hun var stadig en smule paralyseret. Men ved hun, at vi er herinde. Hun er vant til det. Til hvad, råbte Ayo. Hun skubbede ham væk fra hendes krop. Han tumlede ned på gulvet fra dobbeltsengen.

Pludselig hørte hun trin på gangen udenfor. Hendes øjne stod vidt åbne og endnu mere, da døren åbnede. Ind i rummet kom en kvinde. Hun puttede sin finger op til munden for at signalisere til Ayo, som om hvis hun vidste, at hun ville skribe. Ayo mærkede også luftstrømmen komme gennem halsen, som om hun skulle til at skribe. Men hun bremsede luftstrømmen, da den fremmede kvinde gjorde tegn til hende. Hun kom over til hende og beroligede hende.

Hun lagde sin hånd på hendes skulder, men Ayo var stadig en smule bange, mens hun blidt hviskede sid bare roligt. Ayo prøvede så godt hun kunne at sidde stille. Kvinden tog derefter hendes tøj af og med sensuelle bevægelser rørte hun ved sin egen krop. Ayo var mundlam og ude af stand til at bevæge sig, hun stirrede lamslået. Derefter kravlede Anthony op i sengen igen. Ayo tog fødderne ind under sig i sin siddende position, da den nu helt nøgne kravlede op på Anthonys ryg. Til sin store forbløffelse trak han hende blidt og elegant ned under sin krop. Han trængte ind i hende og hun gispede, mens Ayo kiggede væk af ren forbløffelse. Anthony smilede bare blidt til hende og hun smilede uvilkårligt tilbage til ham. Han begyndte at røre ved Ayos ben og lod fingeren langsomt glide op til hendes bryst, mens han samtidig

bevægede kroppen rytmisk i takt med kvinden under ham. Han mødte Ayos blik og Ayo følte sig gennemboret.

Ayo slappede af og følte lyst igen og så pludseligt, at Anthony gled ud af den nye kvinde og tog Ayos hånd og lagde hende ned ved siden af den nye kvinde. Den nye kvinde hjalp hende og flyttede sig en smule, så begge kvinder lå side om side i sengen. Sengen med de røde silkelagner og Ayo kiggede stadig op, mens Anthony slikkede først Ayos bryster og så den anden kvindes bryster. Den nye kvinde slikkede nu også Ayo, på hendes bryster og lod fingrene gå rundt på kroppen. Ayo gav sig langsomt og nød den nye situation. Anthonys krop var meget muskuløs og hun kunne lide hvad hun så og mærkede. De tre mennesker var meget udkørte en time senere. Den nye fremmede kvinde kyssede dem begge. Hun tog langsomt tøj på igen, inden hun gav både Anthony og Ayo et kys på deres kind.

Så var hun væk igen. Ayo lå i hans arme hun smilede og lod hendes finger gå fra hans mave op til hans kind. Hans kropsbehåring var trimmet. Hun mærkede hans hår på hans krop. Var det et godt besøg spurgte han. Ja svarede hun, men jeg var en smule overrasket over den fremmed kvinde. Ja hun er absolut vidunderlig, svarede han. Hun er en af mine veninder. Blandt venner kalder vi hende Sahara. Vi må også finde et navn til dig, foreslog Anthony. Ayo kiggede overrasket på ham og forklarede, at hun var vældig tilfreds med sit navn Ayo. Ja det er et vidunderligt navn, men jeg vil give dig et andet navn også. Savannah vil jeg kalde dig. Hun følte det en smule underligt at have to navne. Det vil blive et kælenavn til dig, han kyssede hende igen, mens han viskede Savannah blødt. Det blødte hendes parader op og han kyssede hende igen, mens han blødt hviskede Savannah. Det er min pige hviskede Anthony blødt. Åh hvor tiden løber, Ayo kiggede på telefonen og forklarede, at hun skulle hente sin datter på skolen. Hun tog hurtigt sit tøj og tog det på og kyssede ham farvel, inden hun forlod huset. På vejen ud, ringede hun efter en taxi.

Kapitel 2

Ayo sad stadig i sin taxi. Hun var en smule forvirret, fordi hun havde ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, det der lige var sket. Hun rystede stadig en smule i sin krop. Hun kiggede ud af taxiens vindue. Bladene hvirvlede rundt på jorden, da hun gik ud af taxien hvirvlede bladene stadig omkring hendes ben og en varm vind ramte hende. Det var efterår, men den kolde vind havde ikke ramt Århus i Danmark endnu. Hun gik, som om hun bevægede sig som strømmen i en flod. Hvordan kunne hun så hurtigt blive draget af en fremmed mand, tænkte. Men det var hun ihvertfald. Mødet havde givet hende energi og nyt perspektiv i hendes kedelige liv, følte hun. Hun var ikke rigtig Ayo, men den søde Savannah som ingen seksuelle hæmninger havde og godt kunne elske med en mand ved siden af en anden kvinde.

Denne Anthony med en kone, som var på hospitalet med psykisk sygdom. Hun følte med ham, en varm energi strømmede i hendes blodårer, da hun tænkte på ham. Denne alene mand boende i et hus og så videre. Hun tog sin bil, som var placeret nær det nye biblioteket ved havnen og kørte afsted for at hente sin datter.

Hendes datter studerede på det lokale gymnasium på sit første år. Hendes to år ældre søn var startet på universitetet. Han var ikke hjemme særlig tit

Hendes telefon ringede fra hendes taske. Undskyld søde jeg er sent på den idag. Vil du varme min aftensmad i mikroovnen. Ok sagde hun til sin mand i telefonen. Hav en dejlig dag, ses senere, var hendes svar. Hun følte sig som en maskine, der sagde de samme ord aften efter aften. Du er for sød, var hans sidste ord. Selv her i efteråret, blomstrede roserne stadig. bladene fra det store træ, lå rundt på plænen, og nogle bevægede sig i vinden. Hun gik ind i huset og smed de højhælede sko og fortsatte i bare fødder ud i køkkenet. Hun tog langsomt kødet ud af køleskabet, som om hun drømte, for at forberede frikadeller til aftensmaden.

Da hun slog et æg ud i kødet, tænkte hun på Anthony. Hans smil, hans strøg, vægten af hans krop. Jeg vil kalde dig Savannah. Hun mærkede navnet på tungen, da hun nævnede det. Det var et eksotisk navn. Hun kendte ingen med det navn. Vidste ikke at et sådant navn eksisterede. Hun følte, at hun var den eneste person med det navn. Hun smilede og rankede sig selv. Som at have en ny identitet. Hun sagde navnet igen og smilede. Snakker du med dig selv, spurgte datteren, da hun åbnede køleskabet. Åh nej da, svarede Ayo og rødmede en smule. Det er da kun gamle mennesker, der taler med sig selv.

Hun skar kartoflerne og puttede dem i ovnen. Med en spiseske formede hun frikadellerne og puttede dem på stegepanden. Hendes telefon lavede en lyd igen. Hun brugte sin lille finger til at læse beskeden. Den var fra hendes søn. Mor jeg var hjemme tidligere med mit vasketøj, vil du starte maskinen. Hun smilede en smule, vaskede hendes fingre og svarede tilbage. Ok søde. Der brugte hun lige ordet selv. Tydeligvis et ord der var blevet en del af hendes liv. Hun slukkede for ovnen og lod kødbollerne være på stegepanden. Hun gik ud og tog sig af vasketøjet.

Hun skiftede tøj og blandede sit eget tøj med sin søns tøj, så maskinen kunne blive fyldt op. Hun stod der total nøgen. Hun kiggede ned af sin krop og huskede tilbage på Anthonys strøg på hendes krop. Med sine fingre lavede hun det samme strøg som Anthony ned af sin egen krop. Det føltes godt, men var ikke det samme strøg. Hun lukkede øjnene og stønnede en smule og følte sig en lille smule nærmere situationen med Anthony. Mens hun stadig lukkede øjnene, huskede hun også tilbage på strøgne fra den anden kvinde. Det var med blandede følelser, hun huskede hendes strøg. Men også en krydret og god følelse ovenpå den følelse Anthony gav hende. Sahara var ok, følte hun, men alligevel en meget ny oplevelse for hende.

Mor råbte Ayo datter ude fra køkkenet. Frikadellerne lugter brændte. Febrilsk løb Ayo til soveværelset og snuppede et par bukser og en t shirt og tog det på. Hun nåede ikke at tage undertøj og bh på. Men løb ned til frikadellerne. Hendes datter havde allerede taget stegepanden af varmen. Der var røg i køkkenet og emhætten var sat til. Hendes datter prøvede at skære det sorte fra frikadellerne. Kan du redde dem spurgte Ayo sin datter. Ja måske sagde hun, mens hun bøvlede med frikadellerne. Ayo satte tallerkner på et bord. Og tog kartoflerne ud af ovnen. De var brune og knasede. Hun lavede hurtigt noget bearnaise sovs, mens hendes datter fixede de sidste frikadeller.

Ayos telefon lavede en lyd på køkkenbordet. Hun havde efterladt den der, inden hun gik til vasketøjet. Åh din telefon sagde hendes datter og langede telefonen over. Fra hvem Ayo spurgte. Åh fra en ved navn Anthony. Da hun hørte navnet skyndte hun sig over og tog telefonen fra datteren. Hvem er Anthony spurgte hun overrasket. Åh han er blot en fra mit arbejde.

Ok sagde hendes datter med et smil i øjnene. Hey Savannah. Mød mig imorgen kl 11 i det gamle sportscenter. Vi ses søde. Søde igen tænkte Ayo og hun havde ikke givet ham sit nummer. Han måtte have fundet det på nettet.

Men hvordan undrede hun sig, fordi hun ikke huskede at hun havde givet ham sit efternavn. Aftensmaden er færdig sagde hendes datter. Ayo begyndte med at tage nogle frikadeller på sin tallerken, mens hendes datter tog kartofler. De spiste i stilhed kun afbrudt af småsnak omkring deres aktiviteter gennem dagen. Ayo tænkte på beskeden fra Anthony. Kl 11 arbejdede hun på kontoret. Hvordan kunne hun bare tage afsted fra sit arbejde. Hun havde set en film om italienske forretningsmænd. Hvordan de i deres frokostpause var gået ud og besøge deres elsker. Hun kunne flexe på sit arbejde som sekretær. Så i sit hoved hun planlagde hun, at gå tidligt fra sit job den næste dag og så flekse 2 timer.

Tak for aftensmad sagde hendes datter høfligt. Hun var en god datter med god opførsel, tænkte Ayo.. Vil du have mig til at tage tallerknerne spurgte hun. Ayo rystede på hovedet og sagde, dem skal jeg nok tage. Fint sagde hendes datter, så vil jeg besøge Anne fra klassen. Ok vi ses. Ayo tog en ren tallerken og puttede nogle kartofler og frikadeller på den. Det var til Jørgen når han kom fra arbejde. Hun ryddede op efter aftensmaden. Bagefter gik hun på Facebook. Hun tog et billede af sine brændte frikadeller og skrev. Det er hvad der sker, når du ikke kigger efter dine frikadeller efterfulgt af en glad smiley.

Hun gik ud fra sin computer og tog et nyt billede. Denne gang havde hun lavet en trist mund ved kartoflerne. Teksten hun skrev var; min mand arbejder til sent. Der var allerede kommentarer til hendes første billede, som hun læste og lavede kommentarer som svar. Hendes tanker var omkring i morgen. Tankerne fik hendes krop til at kilde en smule. Hvordan ville det blive den anden gang. Første gang var altid en smule akavet, tænkte hun. Det havde været godt med Anthony, men

mærkeligt med den anden kvinde. Men tanken om Anthony fik hendes øjne til at glimte. Hun ville gå efter eventyret og hvem bekymrede sig om den anden kvinde. Hun var blot et krydderi mellem hende og Anthony.

Jørgen kom hjem, kunne hun høre. Jeg er herinde kaldte hun fra soveværelset. Han kom ind i soveværelset. Hun smilede fra sin computer. Nåh du hænger ud på Facebook, sagde han. Hans øjne var en smule hårde. Ayo lagde ikke mærke til det. Hun vidste godt, at han ikke brød sig om, at hun var på Facebook. Din mad er i køleskabet. Du skal bare putte det i mikroovnen. Ok sagde han og gik ikke længere ind i soveværelset. For flere år siden var de stoppet med at kysse hinanden, når de kom hjem fra arbejde. Lidt efter hørte hun ham råbe. Hvad helvede de er brændt på. Hun kunne høre ham fra soveværelset. Hun gad ikke engang at gå ud i køkkenet. Hun gættede på, at han ville komme ind i soveværelset og beklage sig igen.

Efter et par minutter kom han ind i soveværelset igen med telefonen til øret. Kan jeg bestille en pizza, hørte hun ham sige. Da han var færdig spurgte hun ham om hans dag. Men han mumlede bare og tændte for tv skærmen. Ayo forblev stille bag computeren. Hun længtes efter sit eventyr den næste dag.

Kapitel 3

Anthony brummede, da han kom ind på kontoret den næste morgen. Jeg skal til et møde omkring kl 10:30 sagde han til sin sekretær Liza. Det var en sekretær, han havde ansat fra hans tidligere chef. Hun var en smule ældre, men meget effektiv. Anthony håbede han kunne omplacere hende med en meget yngre sekretær fra et andet område, men måske var det bedst at vente til den ledende chef havde forladt stedet for altid.

Han sendte en tekstbesked. Her Mali mød mig nede ved parkeringskælderen omkring 10:30. Han vidste, at hun ville gøre alt for at komme. Han kunne godt lide hendes kælenavn Mali. Hun var sekretær i en anden afdeling end hans. Hej sagde hun og tog plads i Anthonys bil nede i kælderen. Er din sekretær Lisa stoppet, spurgte hun med et sødt smil. Det vil ske en gang, sagde han, men du lovede. Ja jeg ved nikkede han. Hun var meget ivrig efter at få jobbet, fordi der var en bedre løn og bedre forhold i den afdeling. Hun var en single mor og behøvede pengene meget. Måske hun kunne få råd til en ferie for hende selv og børnene. Det var år siden de havde været på ferie sammen. De havde været på ferie på øen Fanø i det sydlige Jylland. Det var billigt og børnene elskede swimmingpoolen? Men hendes 10 årige søn havde spurgt, hvornår de kunne komme til et andet land. Han var den eneste fra sin klasse, som aldrig havde været i udlandet. Hun vil gøre alt for at give sine børn en ferie i udlandet næste sommer.

Ayo havde allerede parkeret udenfor det gamle sportscenter der lå ud mod motorvejen. Bladende dansede også på jorden i den milde efterårsvind. Hendes bil var den eneste på parkeringspladsen. Hun kunne høre støjen fra de andre biler på motorvejen, der var på den ene side af motorvejen. Den røde bygning var med ituslåede ruder. Sikkert unge bøller, formodede Ayo. Hun rystede i alle knoglerne i sin krop, fordi stedet så meget miserabel ud og hun var både nervøs og spændt for deres møde. Hun så op på motorvejen, for at se om Anthony var på vej. Hun kunne ikke se ham. Så så hun ned langs fodboldbanen. En mand gik med sin hund langt væk på plænen. Så hun tog sig ikke af ham.

Pludselig kom der en anden bil. Det var en blå Volvo. Den parkerede i det andet hjørne af parkeringspladsen. Ayo kunne ikke se personen indeni. Det lignede en mand fra hendes synsvinkel. Hun sad stille og ventede. Måske manden ville komme ud af hans bil, men det gjorde han ikke. Ayo stirrede, for et stykke tid, hvor hun så efter Anthony, efter et stykke tid så hun, at bilen startede igen og kørte væk.

Der var han tænkte Ayo, da hun så, at han i sin bil kørte op på siden af hendes bil. Ayo smilede til ham og observerede, at der var en anden kvinde ved siden af Ayo. Ayo hoppede ud og Anthony og kvinden hoppede ud af deres bil. Hej søde sagde Anthony og kyssede hende på kinden. Dette er Mali sagde han og præsenterede hende for Ayo. Kvinderne så på hinanden med overraskelse, men smilede også. Og Mali dette er Savannah. Lad os gå ind og finde en plads.

Anthony bar på en stor taske og Ayo spekulerede på, hvad der var i tasken, men hun ville ikke spørge. De to kvinder fulgte Anthony som synes at have en hovednagle til hoveddøren.

De gik indenfor. Ayo synes det var koldt. Men så gik de ind i omklædningsrummet. Det store rum var varmt med radiator der var tændt. Anthony drejede rundt og forlod dem. Men vent hørte Ayo sig selv sige, men Mali tyssede på hende. Kom og hjælp mig med madrasserne, sagde Mali. Fra et stort skab tog de dem ud og puttede dem imellem bænkene.

I et andet skab tog Mali nogle lagner og nogle håndklæder og spredte dem ud på madrasserne. Og hun tændte også for radioen fra skabet. Høj pop musik fyldte rummet. Pludselig hoppede Mali på madrasserne. Hun kastede sit tøj op i vejret. Hun var total nøgen efter to min. Mali tog Ays hånd og trak hende ind på midten af madrasserne. Der hjalp hun stille og roligt Ayo af med tøjet. Ayo gjorde ikke modstand. Hun fulgte bare Malis bevægelser og rytmen til musikken. De dansede, mens de tog hendes tøj af. Kvinden fra Anthonys hus kom også ind i rummet og sluttede sig til de to nøgne kvinder. De tog også hendes tøj af i langsomme bevægelser, mens de stadig dansede. Ayo glemte tid og sted og nød bare situationen.

Nu kom der to mørke skikkelser ind i rummet. De var klædt i sorte klæder. Deres ansigter var også dækkede med sorte lagner kun med to huller til at se ud af. De tilsluttede sig gruppen af de dansende kvinder.

Kapitel 4

Det var en fin dreng. Ibsen så på sin søn, han var en stolt far. Tv'et kørte. Det havde været en hård fødsel. Lisanne kom ind i rummet. Jeg tror vi vil kalde ham Anton. Ibsen så skrap på hende. Åh det mener du ikke min chef hedder det navn. Jeg vil ikke tillade, at min søn har det samme navn. Lisanne smilede, da hun hørte tonen i hans stemme. Hun forstod og foreslog Jason, som de faktisk havde snakket om inden fødslen. Åh det var bedre smilede han og så sin søn ind i øjnene med et stort smil. Så Jason det er dig fine dreng. Så kiggede han på Lisanne og gav hende et kys. De kyssede begge Jason. Fjernsynet fortalte om et drabsscene fra Universitetet i Aalborg.

Ibsen gav Jason til Lisanne og skruede op for fjernsynet. Den kvindelige speaker talte om et mord, som havde fundet sted på Aalborg universitet. Ibsen gav Jason til Lisanne og skruede op for fjernsynet, så den kvindelige speaker talte tydeligere. Det var en kvinde, der var myrdet om natten på et af laboratorierne. Der havde været en masse seksuel aktivitet, sagde den kvindelige speaker. Det var den eneste detalje hun gav. Ibsen ignorerede og tænkte, at der måtte have været en fest på universitetet, som måtte have udviklet sig for vildt Aalborg. En professor havde måske udnyttet en ung kvindelig student. Men det havde en fatal slutning. Trist tænkte han, men det var udenfor deres arbejdsområde i Midtjylland.

Her tag Jason, sagde Lisanne og rakte ham over. Jeg vil gå og hente Aksel. Han har leget med Milos efter arbejde. Er du sikker på, at du kan tackle ham alene. Selvfølgelig sagde Ibsen. Han havde leget med Milos efter skole. Hun forlod lejligheden og Ibsen gik rundt med Aksel. Han var en dejlig dreng med en lille smule lyst blødt hår på hovedet. Han voksede godt og synes glad i armene på sin far. Telefonen ringede og Ibsen satte sig ned. Jason var glad i armene på sin far, mens han besvarede telefonen.

Det var hans chef Anton Jan Milton. Hallo sagde han. Nyder du din barselsorlov, spurgte han. Jason blev en lille smule rastløs. Måske kunne han mærke, at han ikke var i centrum mere på grund af telefonsamtalen. Undskyld mig et øjeblik min søn, sagde Ibsen, mens han rockede Jason en smule med den frie arm. Jason begyndte at græde en smule. Åh jeg kan høre du nyder, at tage dig af dit barn. Han lo i telefonen. Ibsen hørte kun halvdelen af hvad Milton sagde.

Ibsen ledte efter en sut med den nu højlydte skrigende Jason i armene. Efter et stykke tid fandt han en og gav den til Jason. Han suttede ivrigt med tårer i sine øjne. Ibsen gik stadig rundt med Jason, mens han sang for at trøste ham. Åh der er du, sagde han efter at have gået rundt med Jason i et stykke tid. Han rakte ham over til Lisanne. Kan jeg se ham

overrumplede Aksel sin mor. Ja tag det roligt Aksel sagde hun, mens hun smilede og kyssede sin søn. Det tog så lang tid forklarede Ibsen. Jeg troede kun det var Axel, du skulle hente. Lisanne satte sig ned i sofaen og Axel satte sig ved siden af og kiggede på Jason samtidig med at han rørte ham med fingrene

Men hallo Ibsen jeg var kun væk en time. Ibsen smilede, mens han strakte sine arme. Det var et hårdt arbejde at holde et barn i armene for næsten en time, men han sagde det ikke til Lisanne. Jeg fornøjede mig kun i selskab med mig selv og Aksel. Hun smilede og lod sin frie hånd løbe gennem Aksels hår. Han smilede tilbage. Åh min chef Milton har ringet, huskede han. Han vendte ud og ind i køkkenet. Nu er jeg her igen sagde han til Milton. De har spurgt om jeg ville komme til et møde i Aalborg, forklarede han. Et møde sammen med hvem, spurgte Ibsen uddybende. Åh politichefen i Aalborg. Okay svarede Ibsen. Der har været et mord på universitetet. Ja jeg så det i nyhederne. De vil have os til at hjælpe os med opklaringen. Der var en pause i telefonen. Kan du tage op der sammen med mig spurgte Milton nu mere direkte?

Inden Ibsen svarede, kredsede hans tanker omkring Lisanne og Jason. Det var fredag og hans barsel sluttede i dag. Han vil under alle omstændigheder gå på arbejde på mandag. jeg vil tale med Lisanne om det og så ringe til dig om et par min. Åh svarede han, det er ok. Indenfor fem min. Det er okay. Han lagde på og gik ud til Lisanne. Hvad tror du han spurgte mig om. Jeg kan gætte sagde Lisanne. Han gav Jason bryst og satte sig ned på den gamle gyngestol. De havde sat ud i køkkenet. Så hun kunne give Jason bryst også i køkkenet. Nå men så gæt. Det var Milton formoder jeg. Milton lavede et nik med sit smilende hoved. Og han har en sag for dig igen. Igen et nik fra Ibsen. Ja han vil have mig til at tage til Aalborg og snakke med politichefen deroppe. Et mord er blevet begået på universitetet. Ok. Sagde hun overrasket jeg forstår. Men det er i dag, gentog Ibsen. Der var en pause inden hun svarede ham. Hun tog Jason fra sit bryst og lod ham bøvse på skulderen.

Men jeg tror det er i orden. Vi vil klare os her. Men det er meget sent. Jeg tror den er omkring klokken 5 nu. Han lavede et nik med sit hoved igen og kyssede hende på panden. Ok jeg vil ringe til Milton. Han gik ud i entreen og ringede igen. Efter et stykke tid fortalte han Lisanne, at Milton ville komme forbi Randers i løbet af en halv time.

Kapitel 5

En time senere var de allerede ankommet til politistationen i Aalborg. De gik op af trinene af kinesisk granit trin og gik langs den store facade af glas. Milton havde også inviteret Ella. Indenfor blev de præsenteret for Jens Jensen. Chefen for mordsager i Aalborg. De sad alle rundt om bordet, mens Hr. Jensen forklarede situationen. En kvinde var blevet fundet død i et af laboratorierne på universitetet her i Aalborg. En ung

student, spurgte Ibsen. Nej hun var ikke ung. Hun er 45 år gammel. Men du kender hendes identitet. Ja forklarede Mr. Jensen. Hendes navn er Gitte og hun var socialrådgiver. Så det forklarer hvorfor hun er på universitet eller hvad. Vi er ikke sikre på det, for hvad laver en socialrådgiver der. Faktisk undrer vi os over, hvad hendes forbindelse er til universitet.

Nu var det Ella som tog ordet. Men i nyhederne snakkede de om, at det var en slags fest, der var blevet holdt på laboratoriet. Hun rynkede panden, da hun fortsatte og forklarede. Med en del sexuel aktivitet, sagde de i nyhederne, supplerede Ibsen. Hvordan kan det være de ved så meget, spurgte Ibsen Mr. Jensen direkte. Der var en lille pause inden han svarede. Jo ser du det er vores opgave. Han kiggede intenst på de tre af dem. Politiet havde ikke fortalt pressen noget om den seksuelle aktivitet. Jeg ved det, fordi det var mig der havde pressekonferencen. Men hvem har så lækket informationer. Vi kan kun gætte. Hvad vil du så gætte. Det ved vi ikke. Men nogen må have givet pressen et tip.

Hvordan var denne Gitte død. De havde undersøgt hende på laboratoriet. Hun var blevet kvalt og fundet med sæd fra forskellige mænd, plus på hendes tøj. Og rundt på laboratoriet. Hvor mange synes at være involveret i dette sexorgie, fortsatte Ella. Der er mange fingeraftryk, fordi laboratoriet er brugt af mange studerende og hvor mange slags sæd er fundet. Teknikerne arbejder på det. De tjekker også om der er forbindelse til nogle af professorerne.

Hvem fandt kvinden, spurgte Ibsen nu. Rengøringsdamen fandt hende. Hun har sandsynligvis været død i 5 timer, inden de fandt hende. Det var denne her fredag morgen, at de havde fundet hende. Hvem har nøglen til laboratoriet. Hr. Jensen forklarede at alle professorerne fra hele skolen og rengøringspersonalet har en nøgle. Åh det vil blive til en masse tests. Det er rigtigt sagde Hr. Jensen og det er hovedårsagen til, hvorfor vi har bedt om, at I skulle komme. Du har erfaring og I to er et godt team. Ella kiggede på Ibsen. Hans ansigt var uden mimik. Hun følte sig smigret.

Du vil få dit eget kontor her på stationen. Men hvad er vores job helt præcist, ville Ibsen vide. I vil rapportere til mig. Han lavede et nik til Milton med sit hoved og så til Mr. Jensen. Ok sagde Ibsen. Dit job vil være at opklare dette mord af kvinden. Og Mr. Jensen pointerede at de måtte tysse sagen ned i de forskellige medier. Så interaktioner og spørgsmål fra pressen vil gå gennem mig, pointerede Mr. Jensen. Ella stirrede på Ibsen, men spurgte til den døde kvinde. Hvad med hendes familie er de underrettet? Ja det er de, forsikrede Mr. Jensen.

Det er weekend i morgen, starter vi om mandagen?, foreslog Ella, hvad med i morgen tidlig, sagde Milton mens han kiggede på Mr. Jensen. Ella kiggede på Ibsen og sagde. Din barsel er kun lige for nylig slut Ibsen, sagde Milton med et smil på læberne. Ja tilbage til realiteterne, reflekterede Ibsen højlydt. Mr. Jensen rejste sig som et tegn for alle

rundt om bordene. De gav hinanden hånden og gik ud af rummet. Jeg vil køre med Ella til Randers, forklarede Ibsen. Jeg tror vi har en del at snakke om. Milton gav dem et nik og sagde farvel til dem igen.

Det styrtede ned, da de nåede motorvejen. Vinduesviskerne på bilen synes at være på overarbejde. Det virker som om vi skal på arbejde i morgen sagde Ella til Ibsen, som var i en smule dårligt humør. Ella spurgte til Ibsen, om han var i dårligt humør. Ja nikkede han og fortsatte med et nyt spørgsmål. Hvad synes du om hele arrangementet. Du mener os arbejdende på Aalborg Politistation eller os løse et mord på Aalborg Universitet Begge dele sagde han kedeligt. Hallo Ibsen! det er som om du er i en anden verden. Oh smilede han og kiggede på hende. Jeg tænker bare på mordet. Der er mange ubesvarede spørgsmål. Ja sagde Ella, vi må finde en måde at starte på.

Find hendes forældre, veninder, manden osv. Vi glemte at spørge dem om hendes mobiltelefon. Ja du har ret. Vi har Mr. Jensens mobil nr, så du kan ringe til ham. Ella ringede til Jensen. Der var ingen telefon i området, fortalte Ella til Ibsen tre minutter senere. Ok i morgen vil vi besøge hendes forældre hendes mand, og måske nogle af hendes veninder. Jensen gav os nogle adresser. Det regnede stadig og de sad stille for en stund. Det var mørkt på motorvejen. Jeg undrer mig over, hvad der har fundet sted på universitetet, sagde Ella midt i stilheden. De havde en sexfest, som var gået vildt for sig. For vild tilføjede Ella. Men hvem og hvad og så på et universitet. Hvis der var nogle fra universitet der var inviteret, vil det undre mig. Ella undrede sig igen. Hvorfor sagde Ibsen overrasket. Jeg mener mennesker der arbejder på universitet, vil være intelligente mennesker. Åh du er forkert på den Ella. Så i din verden vil det være mere normalt. Som hvis det var nogle af rengøringspersonalet, der havde en sexfest. Ella du er så fordømmende. Måske du har ret, sagde Ella.

Efter et stykke tid var det Ibsen, der brød tavsheden. Det kan ikke være et tilfældigt møde. Det må have krævet forberedelse og koordinering. Jeg tror, at det som minimum kræver nogle intelligente mennesker. Ella smilede og sagde, måske har du ret. Ikke måske, svarede Ibsen med et smil på læben, men helt sikkert har jeg ret.

Kapitel 6

Ayo var tilbage på sit job igen. Blodet pumpede stadig i hendes krop. Hun kunne mærke sit bryst. Det var stadig lidt ømt. For mindre end 40 min havde hun sex med to mænd i en gruppe og sammen med to andre kvinder. Hun satte sig ned og følte sig meget i live. For første gang i meget lang tid. Hun læste sine daglige mails. Nummer 7 var fra hendes HR manager. Hun læste det og så, at hun havde er møde med sin HR manager kl 14:30. Hun blev en smule urolig, for hvad ville han tale med hende om? Ville han fyre hende pga den lange pause midt på dagen. Hun bemærkede, at mailen var sent for 20 min siden. Det gjorde hende bare mere nervøs.